

NARODNE HIMNE IN DOMORODNE PESMI ZA MLADINO.

PRIREDIL FRAN MAROLT, UČITELJ.

Lastnik in založnik
:: Društvo ::
za zgradbo učitelj-
:: skega konvikta. ::

V Ljubljani 1920.

Natisnila Učiteljska
tiskarna v Ljubljani.

NARODNE HIMNE IN DOMORODNE PESMI ZA MLADINO.

PRIREDIL FRAN MAROLT, UČITELJ.

Lastnik in založnik
:: Društvo ::
za zgradbo učitelj-
:: skega konvikta. ::

V Ljubljani 1920.
Natisnila Učiteljska
tiskarna v Ljubljani.

NARODNE HIMNE IN
DOMORODNE PESMI
ZA MADIHO.

PREBEDI PRAN MAROLT, UDETEU.

VI. izdaja 1927
Ljubljana, tiskarna
Ljubljana

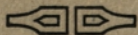

Knjižnica
Narodna in
Univerzitetna
Ljubljana

1594/0913
Muz 3160/1951

KAZALO.

	Stran		Stran
1. Naprej zastava Slave!	5	10. Čemu sem Slovenka?	27
2. Lepa naša domovina	8	11. Slovenec sem!	29
3. Bože pravde, Ti što spase	12	12. Otok bleški	31
4. Kje dom je moj?	14	13. Slovenec, Srb, Hrvat	33
5. Z dimom požarov	17	14. Telovadska	37
6. Hej Slovani!	19	15. Popotnikova pesem.	39
7. Sokolska	21	16. Mladi vojaki	41
8. Ljubezen do domovine	23	17. Rado ide Srbin u vojnike	45
9. Triglav.	25	18. Vsakemu svoje	47

Naprej zastava Slave!

(Slovenska narodna himna.)

Ognjevitno veselo.

Besede Simona Jenkota.

Davorin Jenko.

Na - prej, za - sta - va Sla - ve, na boj, ju - na - ška kri! Za

bla - gor o - čet - nja - ve naj pu - ška go - vo - ri! Na - ri! Zo -

povdarjeno

ročjem in de - sni - co ne - si - mo vra - gu grom; za - pi - sat v kri pra -

I. *ff* II *f*

vi-co, ki te-rja jo naš dom. Zo-dom. Na-prej, za-sta-va Sla-ve, na

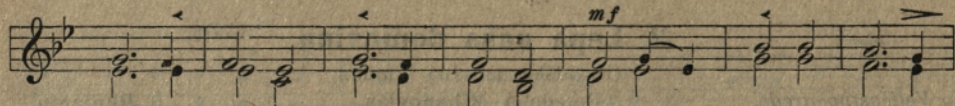
boj, ju-na-ška kri! Za bla-gor o-čet-nja-ve naj pu-ška go-vo-

I. konec. II konec (dostavek) *ff* *fff*

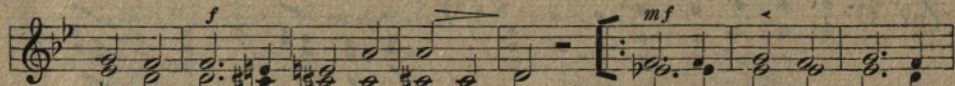
ri! -ri! Na - prej! Na - prej! Na - prej!

Trio. *pp* *p*

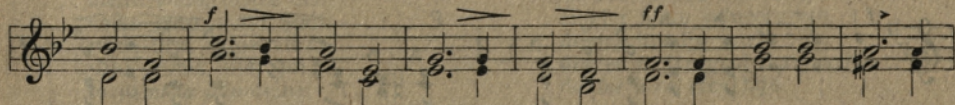
Drum, drum, drum, drum. Dra-ga ma-ti je pro-si-la,

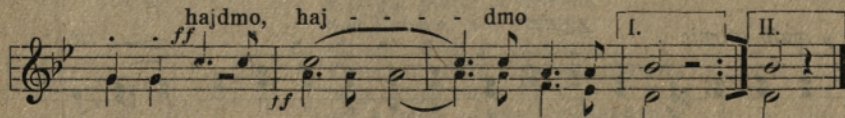
ro - ke o - kol' vra - ta vi - la; pla - ka - - la je mo - ja

mi - la: „Tu o - sta - ni, lju - bi moj!“ Z Bogom, ma - ti, lju - ba,

zdra - va! Ma - ti mi je o - čet - nja - va, lju - ba mo - ja čast in

sla - va,

hajdmo, haj - dmo za - njo v boj! v boj!

Od začetka
do II. konca.

2. Lepa naša domovina.

(Hrvatska narodna himna.)

Veličastno gredé.

Besede A. Mihanovića.

J. Runjanin.

Le - pa' na - ša do - mo - vi - na, oj ju - na - ška zem - lja mi - la,

sta - re sla - ve de - do - vi - na, da bi ve - dno častna bi - la.

p malo hitreje *rit.*
Mi - la ka - kor si nam slavna, mi - la si nam ti e - di - na,

kakor v začetku

f *p* *rit.*

mi - la, ko - der si nam ravna, mi - la, ko - der si pla - ni - na.

2. Vedro nebo, vedro čelo,
blaga prsa, blage noči,
toplo leto, toplo delo,
bistre vode, bistre oči,
velke gore, velki ljudi,
rujna lica, rujna vina,
silni gromi, silni udi,
to je naša domovina.

3. Teci, Sava, Drava, teci,
Dunav sile ti ne gubi,
koder šumiš, svetu reci,
da svoj narod Slovan ljubi.
Dokler njive solnce greje,
dokler hrastje burja vije,
dokler mrtve grob nam krije,
dokler živo srce bije.

3. Blagoslov naj se razliva
v tvojih poljih in lesovih.
Bog ljubezni naj prebiva
v tvojih selih in domovih.
V božjem dihu, v božjem varstvu
tvoja ladja varno plava,
mir s teboj po vsem vladarstvu!
Tvojim sinom večna slava!

V hrvaščini se himna glasi:

Ljepa naša domovino.

(Hrvatska narodna himna.)

Besede A. Mihanovića.

<p>1. L'jepa naša domovino,
Oj junačka zemljo mila,
Stare Slave djedovino,
Da bi vazda časna bila!
Mila, kano si nam slavna,
Mila si nam ti jedina,
Mila, kuda si nam ravna,
Mila, kuda si planina.</p>	<p>2. Vedro nebo, vedro čelo,
Blaga prsa, blage noći,
Toplo ljeto, toplo djelo,
Bistre vode, bistre oči:
Vele gore, vele ljudi,
Rujna lica, rujna vina,
Silni gromi, silni udi; —
To je naša domovina.</p>
<p>3. Žanju srpi, mašu kose.
Djed se žuri, snope broji,
Škriplju vozi, brašno nose,
Snaša preduć, malo doji;
Pase marha, rog se čuje,
Oj, oj zveči, oj u tmine,
K ognju star i mlad šetuje; —
Eto naše domovine.</p>	<p>4. Luč iz mraka dalko sija
Po veseloj livadici,
Pjesme glasno br'jeg odbija,
Ljnbni poje k tamburici:
Kolo vode, živo kolo,
I na brdu i dolini,
Plešu mladji sve okolo;
Mi smo u našoj domovini.</p>

5. Mгла što li Unu skriva?
 Nije l'to naših jauk turobni?
 Tko li moleć smrt naziva?
 Il slobodni, il su robni?
 „Rat je, braćo, rat, junaci,
 Pušku hvataj, sablju paši,
 Sedlaj konja, ajd, pješaci,
 Slava budi, gdi su naši!“

6. „Buči bura, magla prodje, —
 Puca zora, tmina bježi; —
 Tuga mine, radost dodje, —
 Zdravo, slobost, dušman leži!“
 Veseli se, tužna mati,
 Padoše ti vrli sini,
 Ko junaci, ko Hrvati,
 Daše krveu domovini.

7. Teci, Savo, hitra teci,
 Nit ti Dunav silu gubi,
 Kud li šumiš, sv'jetu reci,
 Da svoj narod Hrvat ljubi:
 Dok mu njive sunce grije,
 Dok mu hrašće bura vije,
 Dok mu mrtve grob sakrije,
 Dok mu živo srce bije.

3. Bože pravde, Ti što spase.

(Srpska narodna himna.)

Veličastno veselo.

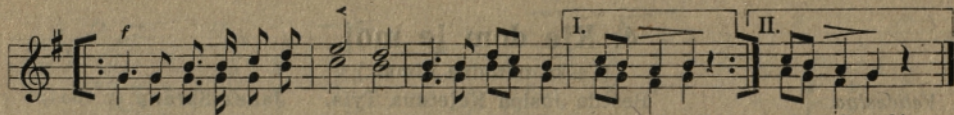
Besede Jovana Gjorgjevića.

Davorin Jenko.

Bo-že pravde, Ti što spa-se od pro-pa-sti do sad nas!

Čuj i od sad na-še gla-se i od sad nam bu-di spas!

Moćnom ru-kom vo-di, bra-ni bu-du-čno-sti na-še brod;

Bo - že spa-si, Bože hra-ni na-šeg kra-lja i naš rod! i naš rod!

2. Složi našu braću dragu
na svak dičan, slavan rad!
Sloga biće poraz vragu,
a najjači svima grad!
Nek na našoj blista grani
bratske sloge zlatan plod;
Bože spasi, Bože hrani
našeg kralja i naš rod!

3. Nek na naše vedro čelo
Tvog ne padne gnjeva grom;
Blagošlovi naše selo,
polje, njivu, grad i dom!
Kad nastupe borbe dani
k pobedi mu vodi hod;
Bože spasi, Bože hrani
našeg kralja i naš rod!

4. Iz mračnoga sinu groba
srpske krune novi sjaj;
Nastalo je novo doba,
novu sreću, Bože, daj!
Kraljevinu našu brani,
petvekovne borbe plod;
Kralja Petra, Bože, hrani,
Moli Ti se sav naš rod.

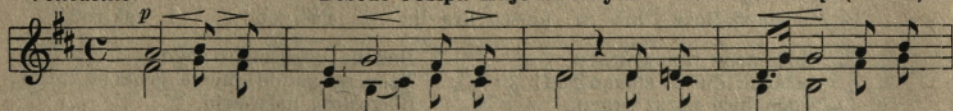
4. Kje dom je moj.

(Češka narodna himna.)

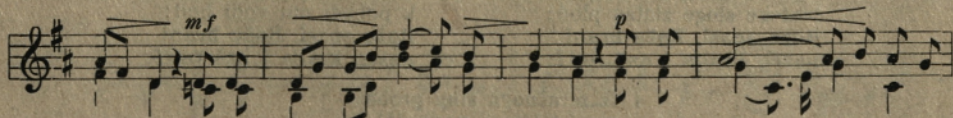
Besede Josipa Kajetana Tyla.

Janez Skraup (l. 1834).

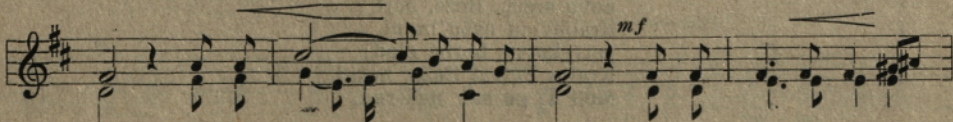
Veličastno.

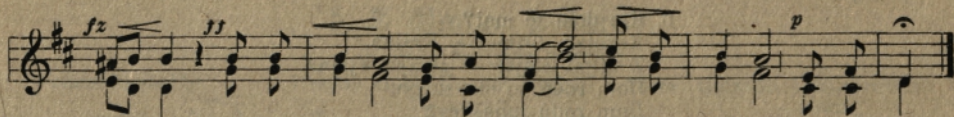
Kje dom je moj? Kje dom je moj? Sa - va te - če po rav-

ni - nah, Drava de - re po pe - či - nah; Glej, po - vsod po - mlad - ni

cvet, zemski raj mi na po - gled; In to je slo - venska

zem - lja, Na Slo - ven-skem dom je moj, Na Slo - venskem dom je moj!

2. Kje dom je moj?

Ne poznaš li v zemlji mili
Slavskih sinov hrabrih v sili?
Bister um, dušic krotkost
Sta med družmi njih lastnost.
To pa je slovenski narod,
Med Slovenci dom je moj

3. Kje dom je moj?

Tam, kjer Soča v blagem kraju
Vije se — podobnem raju;
Tam, kjer žiahtne trtice
Venčajo goričice.
In to je slovenska zemlja,
Na Slovenskem dom je moj!

4. Kje dom je moj?

V sinjega morja zrcalu,
Čudapolnem ogledalu,
Se primorski kraj blišči
Z brežčeki prijaznimi
To pa je slovenska zemlja,
Na Slovenskem dom je moj!

5. Kje dom je moj?

Kjer slovenske slišiš peti
Pesmi, kjer junaki vneti
Si slovenske deklice
Zbirajo za družice;
Tam, kjer vlada glas slovenski,
Na Slovenskem dom je moj!

6. Kje dom je moj?
 Korotan, Primorje, Krajna,
 Z njimi Štajer = zemlja s'jajna,
 Dom rodú so slavskega,
 Dom rodú junaškega,
 In to je Sloven'ja mila.
 Med Slovenci dom je moj!

Poslovenil l. 1845. Andrej Pirnat.

V češćini se pesem glasi:

Kde domov můj?

Kde domov můj?
 Voda hučí po lučinách¹
 Bory šumí² po skalinách
 V sadě skví se jara květ,³
 Zemský ráj to na pohled:
 A to jest ta krásná země,
 Země česká domov můj!

¹ lokah — ² bori šume — ³ na vrtu se blesti pomladni evet.

5. Z dimom požarov.

(Poljska narodna himna)

Veličastno-težko.

Besede zložil Kornel Ujejski l. 1846. Uglasbil I. Nikorowicz.

mf *p*

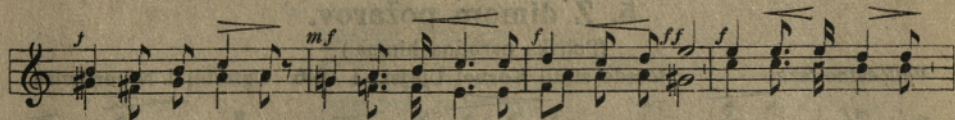
Z di-mom po-ža-rov, shla-pi kr-vi brat-ske, K Te-bi, Go-spod naš,

f

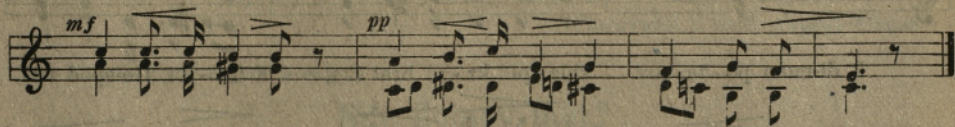
kli-če ta glas, To-žba ta stra-šna, jek ta po-sled-nji,

p *mf*

sku-šnja ta gro-zna po-be-li las. Pe-smi le žal-ne

nam so po-zna-ne, tr-njev nam ve-nec vče-lo je vžgan. Vve-čen spo-me-nik

Tvo-je-ga gnje-va k Te-bi pro-se-če dvi-gamo dlan.

V poljščini se glasi besedilo prve kitice:

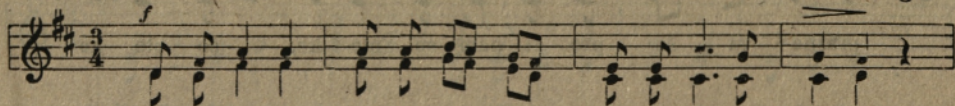
Z dymem požarow, s kuržem krwi bratniěj,
do Ciebie, Panie, bije ten głos,
skarga to straszna, jęk to ostatni,
od takich modłow bieleje włos.
My już bez skargi nie znamy spiewu,
wiecznie jak pomnik wrostł w naszą skroń.
Wiecznie jak pomnik Twojego gniewu
sterczy ku Tobie błagalna dłoń.

6. Hej Slovani.

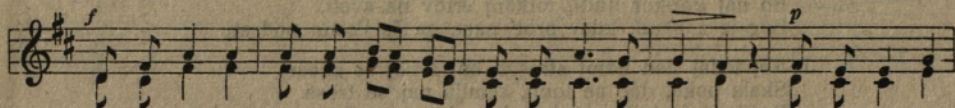
(Poljski narodni napev.)

Slovesno.

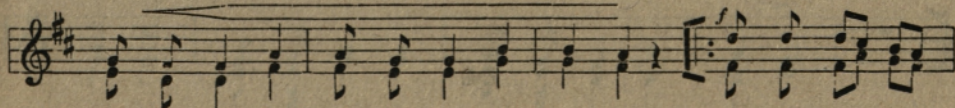
Po skladbi Štefana Witwickega.

1. Hej Slo - va - ni, na - ša reč slo - ven - ska ži - vo kli - je,

Do - kler na - še ver - no sr - ce za naš na - rod bi - je. Ži - vi, ži - vi

duh slo - van - ski, bo - di živ na ve - ke! Grom in pe - klo,

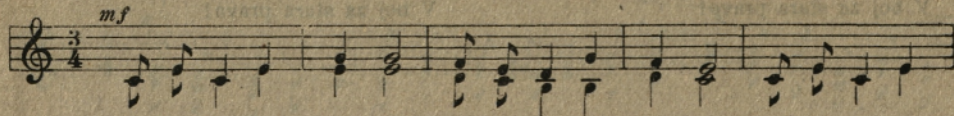
prazne va - še pro - ti nam so ste - ke, so ste - ke.

2. Bog pa gromovladni nam podal je dar jezika,
Da pa nihče na tem svetu nič nam ne podtika,
Bo naj kolikor ljudi, tolkanj črtov na sveti,
Bog je z nami, kdor prot' nam, ga že Perun podreti.
3. Naj tedaj nad nami strašna burja naj se znese,
Skala poka, dob se lomi, zemlja naj se trese.
Bratje, mi stojimo trdno, kot zidovi grada,
Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada.

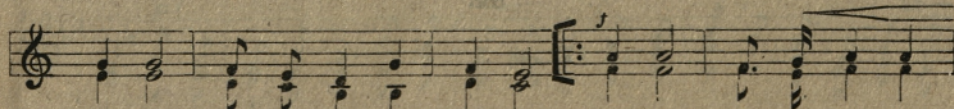
7. Sokolska.

Korakoma.

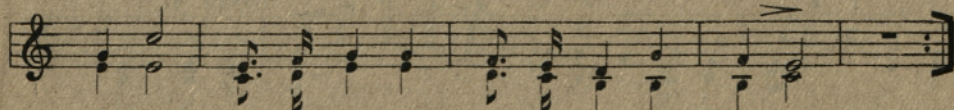
(Po pesmi češke narodne mladine).

1. Na - ša sta - ra . pra - va vze - li so so - vra - gi, So - ko - lov za -

sta - va vo - di kno - vi zma - gi; Hajd-mo, So - ko - li - či,

hajd-mo, So - ko - li - či, vboj za sta - ra pra - va!

2. Kje so stara prava domovine moje,
Naša stara slava kliče nas na boje:
Hajdmo, Sokoliči, hajdmo, Sokoliči,
V boj za stara prava!

3. Naša stara prava bomo spet dobili,
Tebi, očetnjava, slavo priborili:
Hajdmo, Sokoliči, hajdmo, Sokoliči,
V boj za stara prava!

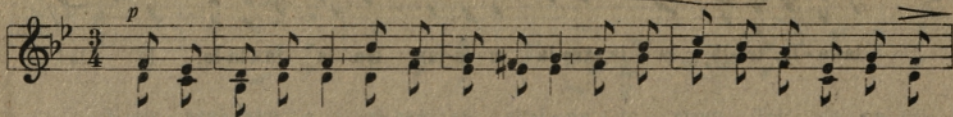
2

8. Ljubezen do domovine.

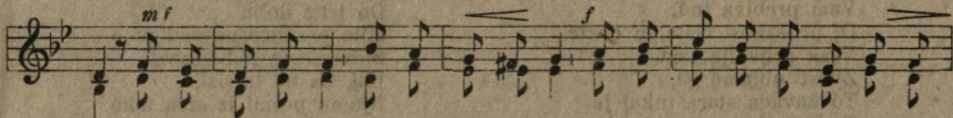
Zmerno.

Besede Blaža Potočnika.

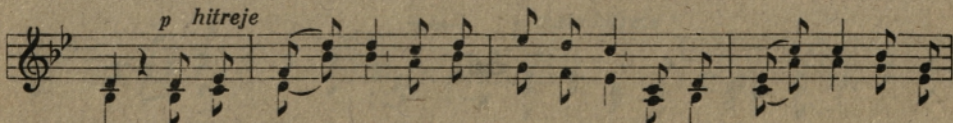
Josip Virk.

1. Kdor i - ma sr - cé, zna za dom sol - zé, za slo - ven - ske do - mo - vi - ne

raj; Za - njo rad ži - vi, za - njo hre - pe - ni, Njo, le njo bo lju - bil ve - ko

maj. Tra - la la - la, tra - la la - la - la, tra - la la - la, tra - la

la-la-la, tra-la la-la, tra-la la-la-la, tra-la la-la-la, la-la!

2. Čvrst' Slovencev rod
 Vam prebiva tod,
 Oj prijaznost čista tu cvete.
 Vsak prijat'lja ima,
 Zvest' objame ga,
 To navada stara tukaj je.
 Trala la la

3. Od snežnih planin
 Do trtic dolin
 Mile pesmice povsod pojó.
 Sloven'c je rad vesel,
 Kaj, da ne bi pel,
 Njemu pesmi iz srca tekó.
 Trala la la

9. Triglav.

Veselo.

Besede M. Semrajc-a.

Josip Fleišman.

V go - renj - sko o - zi - ram se skal - na - to stran, Tri - gla - va bli -

šče se vr - ho - vi, Prot' ja - sne - mu ne - bu ki - pi ve - li - kan, kaj

de - la - jo, gle - da, si - no - vi. On vi - del je zgod - bo Slo - ve - nje o -

mf *p* *kakor v začetku*

trok, je sli - šal njih pe - tje, njih vrisk in njih jok. Vse je vi - har ra -

mf *f široko* *zadržati*

zdjal, Na-rod pa zmi - raj stal, gle-dal nad Tri-gla-vom ne - ba o - bok.

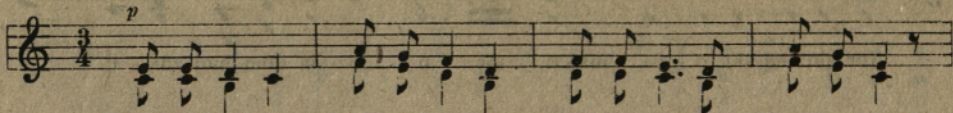
2. Pridrla je vojska iz turških krajin,
 Tovar'ša nje smrt, razdejanje;
 In Triglav je videl iz jasnih višiu
 Veliko nadlog, pobijanje.
 Sovražnikov štel ni junaški Sloven'c,
 On hotel je smrt ali zmage le ven'c;
 Kri so prelivali,
 Turke pobijali,
 Slednjič zadobili so zmage ven'c.

3. Verige žulile so nas do kosti,
 Krivice so vrat nam klonile,
 Po svetu omike že zarja blišči,
 Veselo zapojte tud' vile,
 Slovenskim ^{sinovom} ^{vsem hčeram} da v srce doni,
 Da višje dolžnosti in slavnejše ni,
 Ko za domovja čast,
 Blagor in srečno rast
 Delati, dokler naš Triglav stoji.

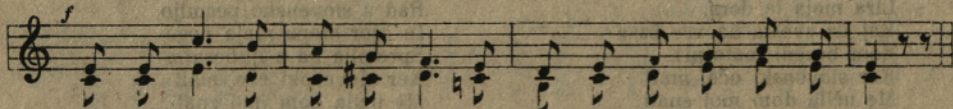
10. Čemu sem Slovenka?

Lahno grede.

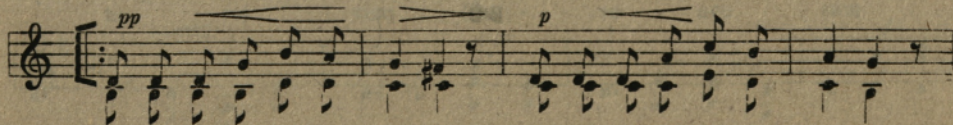
(Po češkem napevu).

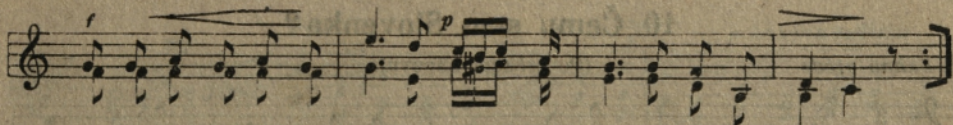
1. Vpra-šaš, č'mu da sem Slo-ven-ka, Č'mu Slo-ven'e mi vsak je brat,

Č'mu mi ljub Tol - min'c, Do - lenj - ka, Šta-jer'c, Srb, Pri-mor'c, Hr - vat :

Ker slo-ven-ski o - če, ma - ti, me u - či - la dom moj zna - ti,

Ker slo ven-ski o - če, ma - ti, me u - či - la dom moj zna - ti.

2. Vprašaš, č'mu slovenske glase
Lira moja le doní,
Kaj da zvesta na vse čase
Bom besedi materni:
Ker slovenski oče, mati
Me učila dom moj znati.

3. Vprašaš, kaj da spevam Boga
Rad s slovensko pesmijo,
In kjer stopa moja noga
Spremlja ga z ljubeznijo:
Ker slovenski oče, mali
Me učila dom moj znati.

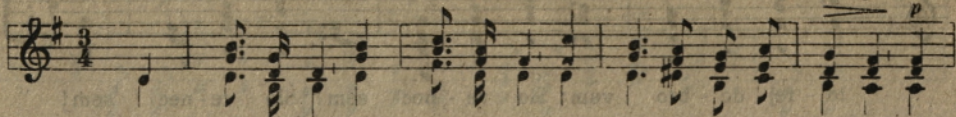

11. Slovenec sem.

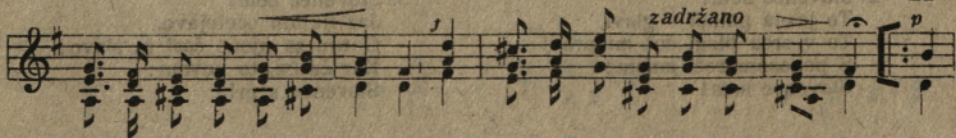
Grede.

Besede Jakoba Gomilšaka.

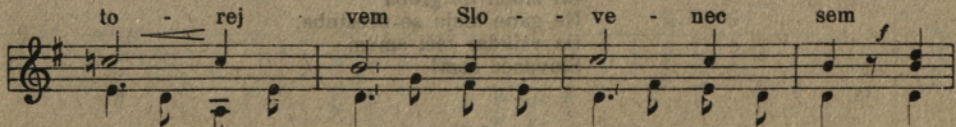
Dr. Gustav Ipavec.

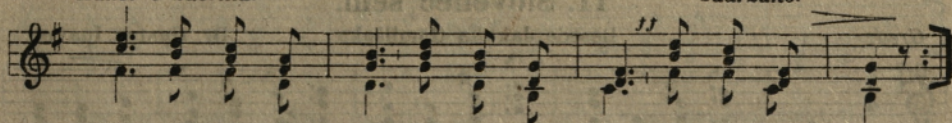
1. Slo - ve-nec sem! Slo - ve-nec sem! Ta - ko je ma - ti dja - la, ko
Za-

me je de - te pe - sto - va - la; Ko me je de - te pe - sto - va - la; Za-

to - rej vem Slo - - ve - nec sem
to - rej do - bro vem; Slo - ve - nec sem! Slo - ve - nec sem! Za-

*Kakor v začetku.**zadržano.*

to - rej do - bro vem: Slo - ve - nec sem! Slo - ve - nec sem!

2. Slovenec sem!

To jasna pamet v glavi,
 To v srcu blagi čut mi pravi;
 S ponosom reči smem:
 Slovenec sem!

3. Slovenec sem!

Jaz ljubim očetnjava,
 Gorim za njeno čast in slavo;
 Kar čutim, to povem:
 Slovenec sem!

4. Slovenec sem!

Od zibeli do groba
 Ne gane moja se zvestoba,
 Da vsikdar reči smem:
 Slovenec sem!

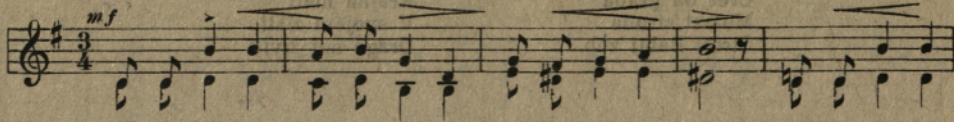

12. Otok bleški.

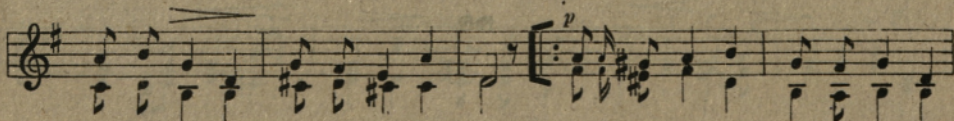
Izrazito.

Besede K. Huberja.

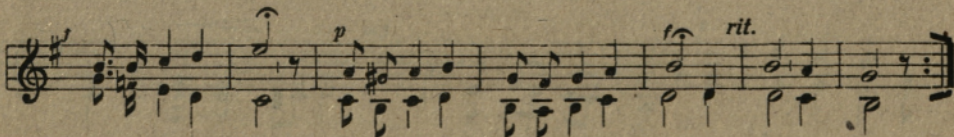
Kamillo Mašek.

1. O - tok ble-ški, kras ne - be - ški, Kranj-ske ze-mlje ti! Ven'c iz ra - ja

te ob - da - ja, vse se ve - se - li. 2. Vali i - gra - jo, rib' - ce 'ma - jo

do - bro - volj - ni ples, la - dja gi - blje se in zib - lje nas h kra - ljic ne - bes.

3. Z vrhnja srede
Skale blede
Stari grad je rob;
Črez od grada
Mutast strada
Strmi Babji zob.

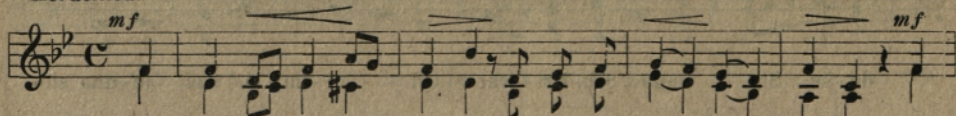
4. Kdor si tukaj
Le zaukaj
Tu brez vse skrbi!
Krajna mati
V svojem zlati
Draga naj živi!

2

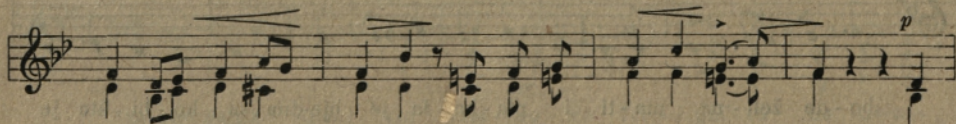
13. Slovenec, Srb, Hrvat.

Koračnica.

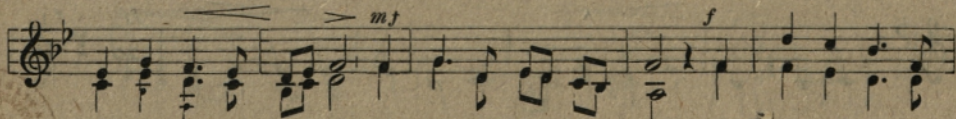
F. S. Vilhar.

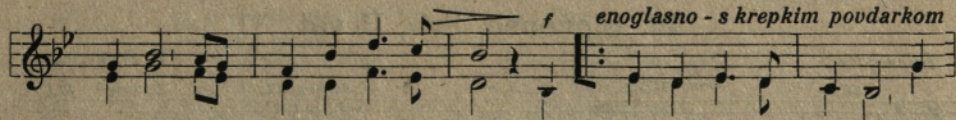
Iz brat-skog za - gr - lja - ja po - le - ti pje - smo sve - ta, Iz-

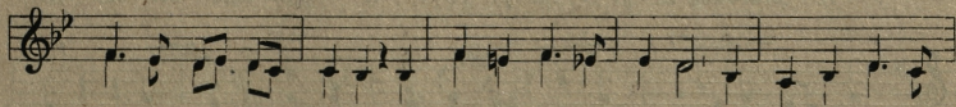
ne - si sre - ču ra - ja pred ti - ce cie log sve - ta. Tri

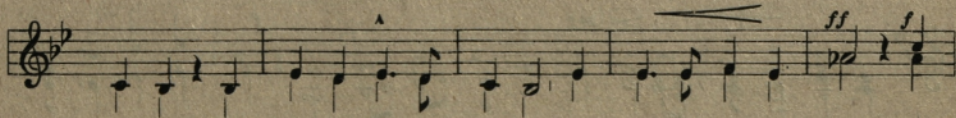
svie - tla sa - da sta - še u je - dan pla - men sjat, kad de - sni - co si

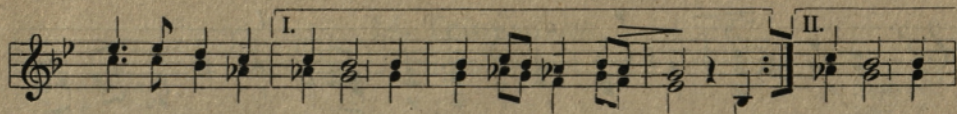
da - še Slo - ve-nac, Srb, Hr - vat. Od - - ni - ha - la nas je - dna slo -

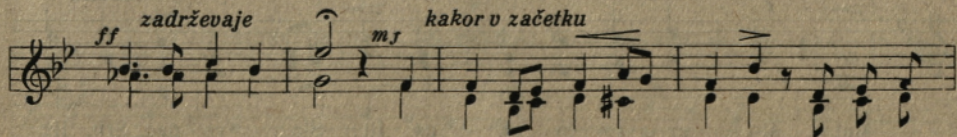
bo - de želj - na ma - ti i pla - ka - la je bje - dna sa - ko - bi što je

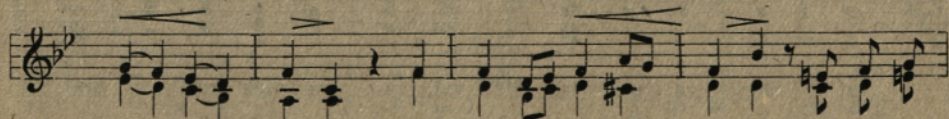
pra - ti. Gdje još smo po - cie - pa - ni. Dok rob - stvo ti - šti nas, Al'

na - či liek toj ra - ni: To za - vjet nam, i spas, Od - - ra - ni: To

za viet nam i spas! Od snie - žno - ga Tri - - gla - va do div - no -

ga Bal - ka - na, Toj maj - či pu - će sla - va i zo - ra

no-vog da - - na. U mra - ku ne - će ža - lit, već sun - ce će joj

sjat, što pr - vi će za - pa - lit; Slo - ve - nac, Srb, Hr -

vat! Slo - ve - nac, Srb, Hr - vat, za u - viek brat i brat.

14. Telovadska.

Posl. Fr. Končan.

Korakoma.

A. Nedvěd.

1. Ve - sel' se je se - šel naš zbor, in pe - smi za - do - ni - jo, da

ti - soč - krat od gozd - nih gor se je - ki o - gla - si - jo; da

ti - soč - krat od gozd - nih gor se je - ki o - gla - si - jo.

2. V telesu zdravem jasen um,
In srce zmir veselo,
Rok čvrstih moč in naš pogum
Sladi nam vsako delo.

3. Krepi nam roke vedni boj,
Nasproti si stojimo,
Ko v bitvi proti roju roj
A složno vsi živimo.

4. Mar praznih pen nam tudi ni,
Srce za dom nam bije,
Zanj v prsih vedno nam gori,
Zanj vsakdo kri prelije.

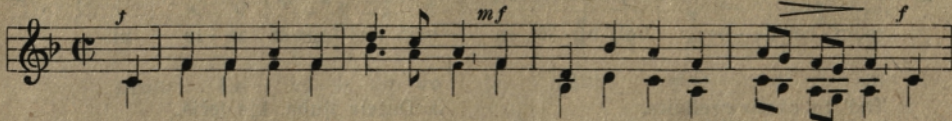

15. Popotnikova pesem.

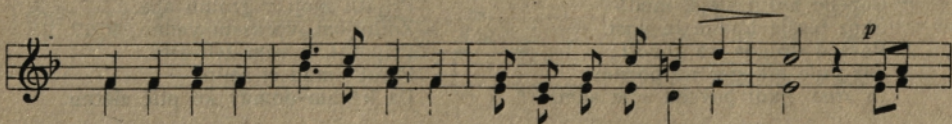
Besede J. Strel-a. — Po francoski narodni pesmi.

Korakoma.

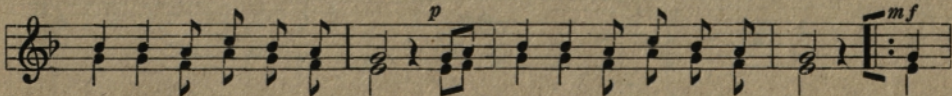
Anton Nedvėd.

1. Po - po-tnik pri-dem čez go-ro, od do-ma je-mljem še slo - vo; in

ka-mor se o - ko o - zrè, po - vsod se mi nov svet od - prè. Tuđ'

tu - kaj soln-ce gre o - krog, do - li - no vi - đim, hrib in log; a

soln - ce na - še bolj bli - šči, in hrib naš lep - še ze - le - ni.

2. Tud' tu cveto cvetičice,
 Po njih šume čebelice;
 A naših rož je lepši cvet,
 Čebelic naših slajši med.
 Skoz mesta hodim in vasi,
 Povsod drugač' se govori;
 Jaz tuj'c nikogar ne poznam
 In sred' ljudi povsod sem sam.

3. Dežela ljuba, kje ležiš,
 Ki jezik moj mi govoriš,
 Kjer znanci moji še žive,
 Prijatli moji v grobih spé.
 Zdihujem, vprašam vedno: kje?
 Prijat'ljji, k vam želi srcé,
 Perut' imeti si želim,
 Da k vam domov ko ptič zletim.

16. Mladi vojaki.

Korakoma.

Besede Josipa Stritarja.

Viktor Parma.

Drum! Ka - ko je lep vo - ja - ški stan. Mi smo vo-

ja - ki ko - re - nja - ki, ka - ko nas gle - da - jo lju - dje,

pa pra - vi - jo, to so ju - na - ki, ki se ni - ko - gar

I. II.

ne bo - je. Mi - je. Ko mi vi - hti - mo bri - dke

me - - če, ni smr - ti, ne kr - va - vih ran; če te - če

kri, iz no - sa te - če, ka - ko je lep vo - ja - ški stan,

če te - če kri, iz no - sa te - če, ka - ko je lep vo -

I. II. Trio.
Konec.

ja - ški stan. Ko stan.

f *p* Ve - li - ke de - la mo ko
Pim, pam, pom! Ve - li - ke de - la mo

ra - - - ke, pred na - mi bo - - - - ben ro - po
ko - ra - - ke, pred na - mi bo - ben ro - po

ta
 ta, nam ro - po - ta, pa - pir - na - te so na - še ča - ke, in pu - ške

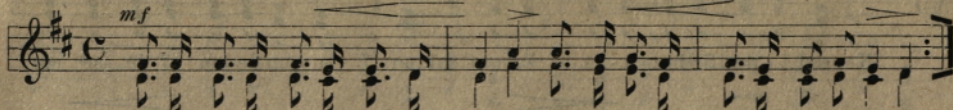
na - še iz le - sa. *I. p* Ve - li - ke *II. f* Ko bo - mo pa ke -

daj do - ra - - sli, že - le - zo bo, kar zdaj je les, ko

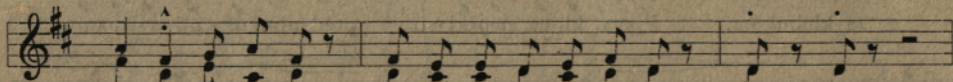
bodo drugi kra - ve pa - sli, vo - ja - ki bo - mo mi za - res. *ff* *I. f* *II.* Ko *Od začetka.*

17. Rado ide Srbin u vojnike.

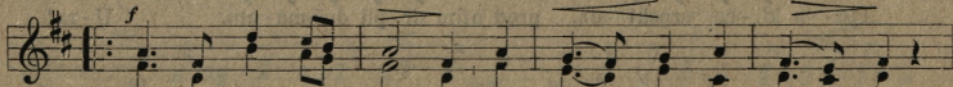
Koračnica.

1. Rado i - de Srbin u voj - ni-ke, jer ze - le-ne be - re la - vo - ri - ke.
 2. Borba njemu za - ba - va je draga, još mi - le - je za - kru - ši - ti vraga.

Jer pu - ška, ni prah, njemu ne za - da - je strah, strah, strah.

1. Nje - ga na boj ma - ti i ne - ve - sta pra - ti.
 2. O - tac bje - li sje - di, da vra - ga po - bi - je - di.

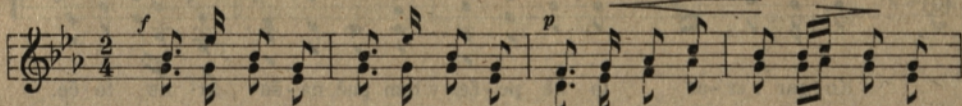
mf

Napred i - de Sr-bin u - ru - žanom rukom a zim-ze-len vi-je se mu
 za klobukom. Pjeva kli-ce sr-pski sin, pred njim dr - pti dušmanin.
 Pje - va kli - ce srpski sin, pred njim dr - pti duš - ma - nin. U - ra!

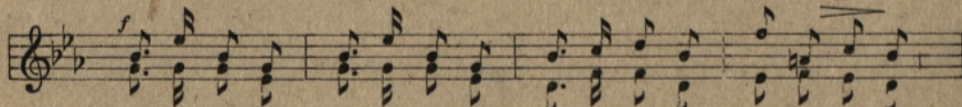
18. Vsakemu svoje.

Krepko.

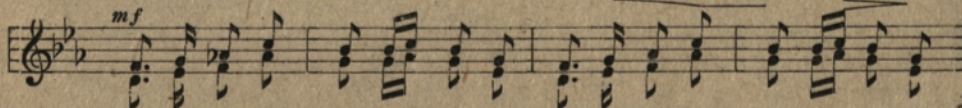
Vatroslav Lisinski.

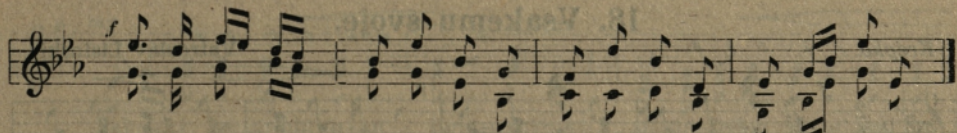
1. Pro-sto re - že pti-ca v zrake, pro-sto v go-ri sr - na ska - če,
 2. Vem, da mo - ji pra-de - do - vi So si zma - ge ven - ce vi - li,

1. In jaz tuj - ca pa na - pa - ke bi pre - tr - pel nje - ga tla - če;
 2. In mi je - zik bi nji - ho - vi V robskem stra - hu zdaj ta - ji - li;

1.-2. Ko - gar v sr - ce to ne pe - če, v tem pač na - ša kri ne te - če,

Ko - gar v sr - ce to ne pe - če, v tem pač na - ša kri ne te - če.

13-

Orlovska
pesmarica

I. v. deya

1920